

رسول الإسلام محمد صلى الله عليه
وسلم) للحرمين و الجمعية)

**Посланик ислама -
Мухаммед, нека је
Аллахов благослов и
мир над њим**

Посланик ислама - Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир над њим

Научна комисија Председништва за верска питања Светог храма (Кабе) у Меки и Посланикове џамије.

Посланик ислама - Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир над њим

**Научна комисија Председништва за
верска питања Светог храма (Кабе) у
Меки и Посланикове џамије.**

У име Аллаха Милостивог, Самилосног Сажета биографија о посланику ислама, Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир над њим, у којој сам појаснио: његово име, порекло, место боравка, брачно стање, посланицу, оно чему је позивао, знакове веровесништва, верозакон и став његових противника наспрам њега.

1) Његово име, порекло и место у којем се родио и у којем је одрастао

Посланик ислама је Мухаммед б. Абдуллах б. Абдул-Мутталиб б. Хашим, из лозе Исмаила, Аврамовог сина, нека је над њим Аллахов мир.

Аллахов веровесник Аврам, нека је над њим Аллахов мир, дошао је из Леванта у Меку, а са

њим је била његова жена Агара и његов син Исмаел, који је још био у колевци. Настанили су се у Меки по наређењу Свемогућег Аллаха. Када је дечак одрастао, Аврам се вратио у Меку, где су њих двојица саградили Часни Храм - Кабу у Меки. Велики број људи се населио у близини Кабе, а Мека је постала одредиште где су пристизали они који су обожавали Узвишеног Аллаха, Господара свих светова, са циљем да обаве хаџ. Људи су након тога наставили столећима да исправно верују у Узвишеног Аллаха, у складу са Аврамовом вером.

Потом су се појавиле девијације, па је Арапско полуострво постало попут осталих подручја на Земљи. Наиме, и ту су се проширила паганска дела и обичаји, као што су: идолопоклонство, женско чедоморство, угњетавање жена, лажни говор, пијење алкохола, чињење неморала, једење иметка сирочади, камата и тако даље.

На овом месту и у овој средини, од потомака Исмаела сина Аврамовог, нека је на њих Аллахов мир, рођен је Посланик ислама Мухаммед, 571. године нове ере. Његов отац Абдуллах је умро пре његовог рођења, а мајка му је умрла када је имао шест година. Након тога, бригу о њему преузео је његов стриц Ебу Талиб. Живео је као сиромашно сироче, а преживљавао је од зараде својих руку.

2) Благословљени брак са благословљеном женом

Када је имао двадесет и пет година, оженио је угледну жену из Меке, Хадицу кћерку Хувејлида, нека је Аллах задовољан њоме. С њом је имао четири кћерке и два сина. Синови су му умрли још као деца. Веома лепо и љубазно се опходио према супрузи и деци, услед чега га је Хадица много заволела, а и он је на ту љубав узвратио. Није је заборавио чак и након њене смрти, дуги низ година. Наиме, када би клао овцу, месо би поделио и њеним пријатељицама, исказујући тиме почаст према њој и чувајући успомену на њу.

3) Почетак објаве

Посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир над њим, имао је најлепше понашање откако га је Узвишени Аллах створио, а његов народ га је називао истинољубивим и поверљивим. Учествовао је са њима у позитивним делима, а презирао је њихове идолопоклоничке активности, и у њима није учествовао.

Када је напунио четрдесет година живећи у Меки, Узвишени Аллах га је одабрао за посланика, па му је анђео Гаврило дошао са

првим поглављем које је објављено из Часног Кур'ана, а то су следећи цитати:

(اَفْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (1) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (2) اَفْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (3) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (4) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (5))

„Читај са именом твога Господара Који ствара,

, ствара човека од угрушка.

Читај, племенит је твој Господар.

Који подучава перу.

Који човека подучава ономе што не зна.“

[Ел-Алек: 1-5]

Након тога се вратио супрузи Хадици, нека је Аллах задовољан њоме, а срце му је јако куцало. Испричао јој је шта му се десило, а она га је смиривала и тешила. Затим га је одвела своје брату од стрица Вереки б. Невфелу који је од раније примио изворно хришћанство, те је изучавао Тору и Јеванђеље. Затим се Хадица обратила брату од стрица речима: Послушај нешто од свога братића! Па му рече Верека: Братићу мој, шта је то што си видео? Па му је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир над њим, испричао оно што је доживео. Тада му је Верека одговорио:

„То је анђео којег је Узвишени Аллах послао Мојсију. Камо среће да сам млад и да будем жив када те твој народ буде прогнао.“ Затим Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и

мир над њим, упита: „Зар ће ме они прогнати? Да, рече он, јер никада се нико није појавио са оним са чиме ћеш се ти појавити, а да није био нападан. Ако доживим време твог посланства, помоћи ћу ти колико год будем могао.”

У Меки, анђео Гаврило му је преносио Кур'ан од Господара светова, а поред тога и неке детаље посланице.

Позивао је свој народ у ислам, а они су му се супротстављали и нудили му иметак и власт, не би ли одустао од ширења своје мисије и посланства, али он ништа од тога није прихватио. Говорили су му, као што су говорили и пријашњи народи својим посланицима, да је чаробњак и лажов, настојећи да му поремете планове. Насртали су на његово часно тело и грубо су се опходили према његовим следбеницима.

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир над њим, боравио је у Меку позивајући да се само Аллах обожава, посећивао је људе за време ходочашћа и одлазио је на сезонске арапске пијаци, где је сретао људе и представљао им учења ислама, без намере да постигне неко материјално добро или вођство. Он није застрашивао људе сабљом, није имао власт у том тренутку, нити је био краљ. У почетку своје мисије поставио је изазов људима да начине нешто слично Кур'ану. У њега су поверовали

његови следбеници, Аллах био задовољан њима.

У Меки га је Узвишени Аллах почастио великим знамењем, дао му је да током ноћи отпутује у џамију Акса у Јерусалиму, а затим га је уздигао ка небесима. Познато је да су веровесници Елаја и Исус, нека је на њих Аллахов мир, уздигнути на небо, као што то спомињу муслимани и хришћани.

Посланику, нека је Аллахов благослов и мир над њим, на небесима је наређена молитва коју муслимани обављају пет пута дневно. Такође, у Меки се догодило још једно велико знамење - расцепљење Месеца чему су сведочили и многобошци.

Неверници племена Курејш користили су сва средства како би одвратили од њега. Правили су сплетке и трудили се да људе држе подаље од његовог пута. Упорно су захтевали да им донесе неке нове доказе и наднаравне појаве настојећи само да замајавају и не желећи, у суштини, да прихвате истину.

Након што су неверници племена Курејш наставили с узнемиравањем верника, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир над њим, им је дозволио да се преселе у Абесинију, па им је рекао: „Тамо се налази праведан владар који никоме неправду не чини.” Тај владар је био хришћанин. Две скупине верника су

отпутовале у Абесинију, а када су тамо стигли, ислам су представили владару Неџашију. Након што је примио ислам рекао је: „Тако ми Аллаха, ово долази са истог извора као и оно што је било објављено Мојсију, нека је над њим Аллахов мир.” У међувремену, Курејшије су и даље наставили узнемиравати следбенике Посланика Мухаммеда.

У Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир над њим, је између осталог, поверовала скупина људи из града Медине који је тада носио назив Јесриб. Они су му, наиме, дали присегу и исказали су вољу да му притекну у помоћ када се он пресели у њихов град. Аллахов Посланик је, осим тога, својим следбеницима који су остали у Меку дозволио да се одселе у Медину, што су они и учинили. Недуго после тога, ислам се проширио у Медину тако да ни једна кућа није остала, а да иста није прихватила ислам.

Након што је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир над њим, провео тринаест година у Меку позивајући људе у исправну веру, Узвишени му је дозволио да се исели у Медину. Након доласка у Медину, наставио је упућивати људе и појашњавати им прописе вере који су се постепено објављивали, а почео је слати и представнике владарима околних земаља са писмима путем којих им је

представљао ислам. Између осталих, писма је слао владару Римског царства, владару Персије, као и владару Египта.

Медину је задесило помрачење Сунца услед чега су се људи преплашили. Сплетом околности, на исти тај дан син Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир над њим, Ибрахим је преминуо па су људи тврдили да се помрачење Сунца појавило управо због његове смрти. На то је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, реаговао рекавши:

(إن الشمس والقمر لا يكسفان لموت أحد، ولا لحياته، ولكنهما من آيات الله، يخوف الله بهما عباده)[1]

„Сунце и Месец се не помрачују ни због чије смрти или живота. То су Аллахови знаци са којима Он опомиње Своја створења.”¹

Да је којим случајем Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир над њим, лажљивац и преварант, ову прилику би искористио да људе преплаши да га не утјерују у лаж тако што би им рекао: „Десило се помрачење Сунца услед смрти мога сина, а шта ће тек бити са онима који поричу моју истинитост!?”

Узвишени Аллах је Свога Посланика обдарио потпуним карактером и племенитом нарави, па је у том контексту казао:

¹ Муслим, бр. 901

(وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ)

„Заиста, твој морал је величанствен.”

[Ел-Калем: 4]

Имао је све позитивне карактеристике попут искрености, оданости, храбрости, праведности и племенитости. Испуњавао је договоре чак и према непријатељима; волео је удељивати милостињу сиромасима, удовицама и свима који су је били потребни; улагао је труд како би људи били на Правом путу и имао је изразити осећај самилости према њима. Толико је био понизан да када би им дошао неко непознат, не би могао препознати Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир над њим, међу својим следбеницима, па би упитао неко: „Ко је од вас Мухаммед?”

Његов животопис је доказ његовог угледа и беспрекорног начина опхођења према свима: према пријатељима и према непријатељима, према блиским и удаљеним особама, према старијим и млађим, према мушкарцима и према женама, па чак и према животињама.

Након што је Узвишени Аллах употпунио објаву ове величанствене вере и након што ју је Његов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир над њим, људима доставио, умро је Посланик Мухаммед а било му је 63 године живота. Првих 40 година је провео без

посланства, а преосталих 23 као посланик и веровесник.

Укопан је у Медини и иза себе није оставио никакве материјалне заоставштине изузев мазге по имену Бејда' коју је јахао и земље коју је завештао за путнике.¹

Велики је број оних који су му поверовали и који су га следили. Заједно са њим ходочашће у Меки је обавило више од стотину хиљада следбеника, а то је био Опроштајни хаџ који се одвио приближно три месеца пре његове смрти. Врло је могуће да је толика бројност следбеника била узрок чувања и ширења ове вере. Њих је Божији Посланик одгојио на исламским вредностима и начелима па су били најправеднији, најскромнији, најбогобојазнији и највише су се жртвовали за ову величанствену веру.

Најбољи Посланикови следбеници у погледу веровања, знања, искрености, храбрости, племенитости и слично томе су: Ебу Бекр ес-Сиддик, Омер ибнул Хаттаб, Осман ибн 'Аффан и Алија ибн Еби Талиб. Они су били, наиме, једни од првих који су прихватили ислам, а такође су били и владари након Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Понели су бреме ове вере на најбољи

¹ Ел-Бухари (6/15), бр. 4461

могући начин, међутим нису имали никаква својства посланика нити их је Аллахов Посланик одликовао нечим посебним мимо осталих следбеника.

Аллах је сачувао Књигу коју је објавио Свом посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и са тим и говор и праксу Посланика, као и његов животопис. Сачувао је његове речи и дела на језику на којем је и говорио. Ниједна биографија ни од кога није сачувана као што је његова, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Чак су и неки детаљи његовог живота прецизно пренесени: како је спавао, како се смејао, како је јео и пио и тако даље.

Како се опходио према својој породици у кући?

Све његове животне ситуације и прилике су пажљиво забележене. Он је био само човек и посланик, није имао никаква својства божанства.

4) Његово посланство

Узвишени је послао Свога посланика Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, након што су многобоштво и неверство захватили све делове Земље. Само је неколицина следбеника Књиге обожавало Узвишеног Аллаха на исправан начин на целој земаљској кугли. Дакле, у таквим околностима

Аллах је послао печата свих посланика и веровесника, Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, са исправном вером и упутом за цело човечанство како би га уздигао изнад свих осталих вера и како би људе помоћу њега избавио из тмина незнанобоштва, неверства и незнања у светло монотеизма и веровања. Поврх тога, његово посланство је употпунило посланства пријашњих посланика, нека је на све њих Аллахов благослов и мир.

Људе је позивао у исто оно у шта су позивали и пријашњи посланици попут: Ноја, Аврама, Мојсија, Соломона, Давида и Исуса. Наиме, истицао је да се мора веровати да је Узвишени Аллах Господар, Створитељ и Опскрбитељ. Само Он даје живот и смрт и само Њему припада потпуна власт у којој Он одређује ствари. Он је Благ и Милостив, и створио је све што ми видимо и што не видимо. Дакле, све што постоји мимо Њега је створено.

Поред тога, људе је упућивао да искључиво Аллаха обожавају и никога другог. Појаснио им је, на крајње предан начин, да је Аллах једини бог који заслужује да буде обожаван, и да само Њему припада власт, стварање и одређивање. Није родио, нити је рођен и нико Му раван није. Уједно са тим, није се утеловио ни у једно од Својих створења.

Наређивао је да се поверује у све књиге које је Узвишени објавио попут Торе, Јеванђеља, Псалма, Аврамових и Мојсијевих листова и тако даље. Осим тога, позивао је људе да потврде све посланике, и третирао је неверником свакога ко би занегирао само једног од њих.

Свим људима донео је радосну вест да ће постићи Аллахову милост уколико поверују, и да ће се Он побринуту о њиховом овосветском животу. Величанствени Господар је Милостив и Он ће све људе обрачунати на Судњем дану након што их буде проживео из гробова. Вернике ће наградити десетороструко за само једно добро дело, а казну им неће увећавати за лоше. Њима припада вечно уживање на оном свету за разлику од неверника којима ће Узвишени дати да искусе казну како на овом, тако и на Будућем свету.

Аллахов посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, током своје посланичке мисије није хвалио своје племе, своју земљу, нити самога себе. У Часном Кур'ану се, наиме, далеко више наводе имена неких других посланика, попут: Ноја, Аврама, Мојсија и Исуса; у односу на његово. Поврх тога, не истиче се ни име његове мајке нити његових супруга. С друге стране, у Кур'ану се неколико пута спомиње Мојсијева мајка, а Марија, Исусова мајка се спомиње тридесет и пет пута.

Посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, сачуван је од свега што је противно исламском верозакону, разуму, људској природи и лепом моралу. Сви су посланици били заштићени од грешке када је у питању објава коју су преносили од Узвишеног Аллаха. То је била, у суштини, и њихова главна мисија. Они нису имали никаквог обележја божанстава, већ су били као и сви други људи с тим што их је Узвишени почастиио посланством.

Један од највећих доказа истинитости нашег Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је то што је данас вера која му је објављена иста онаква каква је била и за време његовог живота. Милијарде муслимана следе и практикују њене основне прописе као што су: молитва, милостиња, пост и хаџ без икаквог искривљавања истих.

5) Докази и знакови његовог посланства

Узвишени Аллах помаже Своје посланике са знацима и јасним доказима који потврђују њихово посланство. Он Узвишени је сваком од њих подарио доказе и наднаравне појаве који су сасвим довољни да људи поверују, а највеће доказе је имао управо наш посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Узвишени га је обдарио Часним Кур'аном који

представља трајно наднаравно дело које ће остати постојано све до Судњег дана. Осим тога, подарио му је и бројне друге упечатљиве наднаравне појаве, као што су:

Ноћно путовање у Јерусалим и уздигнуће на небо, расцепљење Месеца, падање кише након што је молио Узвишеног Аллаха да спусти кишу када је људе погодила велика суша.

Умножавање незнатне количине хране и воде коју би потом јела и пила велика скупина људи.

Обавештавао би о неким догађајима из прошлости наводећи детаље истих које нико други није познавао, као што су казивања о веровесницима са њиховим народима, и казивање о становницима Пећине.

Поред тога, навестио је и бројне догађаје који су се накнадно остварили као што је појава ватре у Хиџазу, области у Саудијској Арабији коју су видели становници Леванта, као и натицање људи у изградњи високих грађевина.

Узвишени Аллах му је пружио сигурност и заштитио га је од људи.

Обећања која је давао својим следбеницима су се остварила, као што је:

(لَتَفْتَحَنَّ عَلَيْكُمْ فَارِسَ وَالرُّومَ، وَلَتَنْفَقَنَّ كَنْوزَهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

„Освојићете Персију и Византију и удељиваћете њихова блага на Аллаховом путу”.

Узвишени Аллах му је слао анђеле као испомоћ.

Пријашњи посланици су најавили појаву Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, као последњег Аллаховог посланика. Између осталих, то су урадили: Давид, Соломон, Мојсије, Исус и остали из лозе Израилићана.

У прилог потврђивања посланства Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, могу се навести и рационални докази као што су поређења које признаје здрав разум.¹

Оваквих доказа и логичких поређења у Часном Кур'ану и Посланиковој Пракси има на претек, и не могу се ни пребројати. Ко жели да сазна нешто више о томе нека прионе на Кур'ан, Посланикову Праксу и његов животопис, нека је Аллахов благослов и мир на њега. То ће му бити сасвим довољно.

Да се нису десили дотични величанствени докази, његови противници: незнанобошци Мекке, хришћани и јевреји који су се тада налазили на Арапском полуострву искористили

¹ Пример за то су речи Узвишеног: „О људи, ево једног примера, па га послушајте: 'Оне које ви, поред Аллаха, обожавате не могу никако ни мушицу створити, макар се ради ње сакупили. А ако би им мушица нешто уграбила, они то не би могли од ње избавити; нејак је и онај који се моли, а и онај коме се моле!'”

[Ел-Хаџџ: 73]

би прилику да занегирају његово посланство и да људе од њега одврате.

Часни Кур'ан је књига коју је Узвишени Аллах објавио Своме посланику Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Дакле, то је говор Господара свих светова с којим је изазвао људе и ђаволе да сачине нешто слично њему или само једном његовом поглављу. Тај изазов вреди и данас, а у Часном Кур'ану се налазе одговори на бројна значајна питања која збуњују милионе људи. Племенити Кур'ан је очуван на арапском језику на којем је и објављен, нити једно једино слово му не недостаје. То је наднаравна и највеличанственија књига која је људима дата и која је достојна да се чита или да се читају преводи њених значења на друге језике. Ко пропусти њено изучавање и веровање у исту, пропустио је сво добро.

Поврх тога, Пракса Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, његова упута и животопис су такође сачувани и пренесени путем поузданих преносиоца. У складу с тим, његове проповеди и животопис имамо прилику изучавати на арапском језику као да је он управо с нама, а можемо их изучавати преведене и на друге језике. Часни Кур'ан и Послаников говор и пракса, нека је

Аллахов благослов и мир на њега, су једини извор из којег се црпе исламски прописи.

6) Верозакон с којим је послат Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега

Исламски верозакон с којим је послат наш посланик Мухаммед је последњи који је Узвишени Бог објавио Својим слугама. Он личи верозаконима претходних посланика у својим темељима иако се разликује од њих по каквоћи примене.

То је потпуни верозакон који је прикладан за свако место и време и који погодује људима када су у питању њихова вера и овосветске потребе. У њему се налази појашњење свих обредословља којих су они потребни као што су молитва и милостиња; као и појашњење економских, друштвених, политичких и осталих питања које изискује људски живот.

Исламски верозакон чува веру људи, њихову крв, част, иметак, разуме и потомство; и подстиче на све што је вредно и добро, а упозорава на све што је ништавно и лоше. Осим тога, он пропагира умереност, праведност, искреност, чистоћу, прецизност, заштиту људских живота, сигурност домовине, љубав, и жељу да се људима чини добро. С друге стране,

забрањује се бесправно узнемиравање других и ширење страха. Посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, се борио против неправде и нереда у свим њиховим облицима и стајао је насупрот празноверја, одвојености и друштвене и духовне изолације.

Аллахов посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је појаснио да је Узвишени Аллах почастиио људе, мушкарце и жене, и да им је загарантовао сва права. Уједно са тим, учинио их је одговорним за своје поступке, и за штету коју би нанели себи или другима. Дао је да мушкарци и жене буду једнаки када су у питању веровање, одговорност, награда и казна; а посебну је пажњу посветио жени у улози мајке, супруге, кћерке и сестре.

Верозакон са којим је дошао Посланик Мухаммед води рачуна о људском разуму и забрањује све што га нарушава као што је конзумирање опојних супстанци. Ислам је вера која просветљује разум како би човек исказивао покорност своме Господару разборито и сталожено. Путем разума човек је ослобођен окова празноверја и незнанобоштва, и бива одговорним за своја дела.

Исламски верозакон заговара исправно знање, подстиче на непристрасно стицање истог, и подстиче на промишљање о нама

самима и о космосу. Ваљани научни закључци нису и не могу бити опречни ономе с чиме је послат наш посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

У Исламу не постоји расна дискриминација нити давање предности једном народу над другим. Напротив, сви су људи једнаки пред исламским прописима услед тога што сви потичу од једног човека. Једино мерило по којем се једни истичу над другим је богобојазност. У складу с тим, посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао да се свако дете рађа у исправној вери. Према томе, нема никога да се од самог рођења налази у заблуди или да је наследио грех некога другог.

У овој племенитој вери, Узвишени Аллах је прописао покајање које означава да човек одбаци грехе, и да се посвети Узвишеном. Када човек прихвати ислам и када се покаје, сви његови претходни греси бивају опроштени, па нема потребе да исте признаје пред било ким другим. У исламу веза између човека и Бога је директна, нема потребе за било каквим посредником. Исто тако, забрањено је да човека учинимо божанством или да сматрамо да неко поседује божанска или господарска својства заједно са Узвишеним Аллахом.

Верозакон са којим је дошао Аллахов посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов

и мир на њега, дерогирао је све претходне верозаконе, јер је то последњи верозакон који је Узвишени Аллах објавио, трајаће до Судњега дана и односи се апсолутно на све људе. Слично томе, претходни верозакони су дерогирали једни друге као што је наш дерогирао све пријашње. Узвишени Аллах не прихвата нити један други верозакон осим исламског, нити веру мимо ислама с којом је послат Његов посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Ко жели да сазна нешто више о прописима исламског верозакона нека се осврне на поуздане исламске књиге.

Циљ исламског верозакона, као што је случај и са претходним Аллаховим објавама, је да човека узвиси и почаст тако што ће бити Његов покорни верник, и да га ослободи обожавања људи, материја или неких измишљотина.

Исламски верозакон одговара сваком месту и времену и ништа се у њему не коси са регуларним људским потребама због тога што је исти објављен од Узвишеног Аллаха Који најбоље познаје оно чега су људи потребни. Поред тога, њима је неопходно да имају исправан верозакон који сам себи не противречи и с којим се човечанство може побољшати. Верозакон који ће људе упутити на добро и с којим ће бити сигурни од неправде

уколико га буду правилно примењивали. Такав верозакон се може стећи само на основу објаве од Узвишеног, а нипошто од људи.

7) Став његових противника наспрам њега и сведочење истих у његову корист

Нема сумње да је сваки посланик имао противнике који су му се супротстављали и који су људе одвраћали од њега. У складу с тим, наш посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, имао је многе непријатеље и током живота и након смрти, а Узвишени му је пружио помоћ против свих њих. Имамо бројне изјаве и сведочења многих његових противника, из пријашњег и садашњег доба, у којима они признају да је он уистину Аллахов посланик, и да су и претходни посланици, нека је Аллахов благослов и мир на све њих, подучавали исто оно што је и посланик Мухаммед подучавао. Међутим, од веровања у њега су их спречавали разни фактори као што су друштвене привилегије, страх од своје заједнице или страх од губљења иметка који су стицали на угледним положајима и томе слично.

Сва хвала припада Узвишеном Аллаху, Господару свих светова.

Sadržaj

Посланик ислама - Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир над њим	2
Посланик ислама - Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир над њим	2
Научна комисија Председништва за верска питања Светог храма (Кабе) у Меки и Посланикове џамије.	2
1) Његово име, порекло и место у којем се родио и у којем је одрастао	2
2) Благословљени брак са благословљеном женом	4
3) Почетак објаве.....	4
4) Његово посланство	12
5) Докази и знакови његовог посланства.....	15
6) Верозакон с којим је послат Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега.....	19
7) Став његових противника наспрам њега и сведочење истих у његову корист	23